

MIHAELA IORDĂCHESCU

anul I, Facultatea de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică, ASEM

Treapta a 9-a

Am urcat câteva zeci de trepte îndreptându-mă spre sala-studio a Teatrului Național „Mihai Eminescu” pentru a vedea spectacolul *Treapta a 9-a* din cadrul Festivalului Internațional de Teatru FINT, ediția I, *Feminismul în teatru*.

Seneca descria alcoolismul ca fiind *nebonie liber consimțită*, or, despre aceasta ne atenționează *Treapta a 9-a* de Tom Ziegler, spectacol coordonat de prof. univ. dr. Adriana Popovici, ce relatează povestea Joanei (*Valentina Zaharia*), care de doi ani nu mai consumă alcool și care participă la ședințele Alcoolicilor Anonimi. Aceasta încearcă să se reabiliteze, în primul rând în fața propriei persoane, urmând un plan terapeutic de 12 trepte, aflându-se acum în pragul celei de-a 9-a, fapt ce presupune să-și ceară iertare de la persoanele pe care le-a făcut să sufere. Fiica acesteia, Melissa (*Iolanda Covaci*), o tânără de 16 ani, este cea care deschide lista. Alcoolismul de care suferă Joanna a făcut ca ultimii 6 ani să nu îi petreacă alături de fiică. Întâlnirea e precedată de pregătiri amalgamate, de discuția cu vecina Eleanor (*Patricia Karona*) și de repetarea continuă a unui discurs pregătit pentru momentul revederii.

La începutul întâlnirii, Melissa este rezervată și refuză cu desăvârșire tot ce i se propune (suc, apă, desert) din motive proprii mai mult mamei sale vitregi, decât ei înseși. În fața mamei sale se declară mulțumită de mama vitregă, însă în

discuția cu Eleanor ea își dezvăluie antipatia față de aceasta.

Piesa pune în opoziție suferințele unei mame alcoolice și ale copilului său. Prima simte lipsa fetei și e sfâșiată de sentimentul vinovăției, iar pentru cea de-a

doua durerea e la fel de vie, ea amintindu-și momentele când își aducea mama acasă de prin baruri, o spăla de vomă și nu o lăsa pradă fantomelor închipuite de aceasta. Melissa sau Messi (cum îi zice mama vitregă) e cea mai bună din clasă, cântă la flaut asemenea mamei, are un dulap plin de medalii și trofee, face yoga, gimnastică, consumă doar fructe și legume, nu se duce la petreceri ș.a.m.d., dar, cu toate acestea, consideră că nu a fost suficient de bună și nici suficient de cuminte, motiv pentru care mama ei n-a dorit să se întoarcă acasă după tratament.

În plină tensiune, apare un personaj care destinde fețele spectatorilor – Tracy (*Monica Săndulescu*), o puștoaică sărită de pe fix, care a fost închisă de mai multe ori și care participă la ședințele Alcoolicilor Anonimi sperând să găsească acolo afecțiune și înțelegere.

Interpretarea excepțională a actrițelor scoate alcoolismul (mereu actual) în prim-plan, prezentând întregul „buchet” de rele pe care îl aduce acesta în viețile oamenilor. Spre final aflăm cu stupeoare că Messi, cu înțelegerea de care e aptă la vârsta ei, o dorește pe maică-sa mai mult alcoolică, decât tratată, ca să poată avea grijă de ea, aceasta fiind unica posibilitate de a o avea alături. Astfel, acest copil devine un mecanism ce funcționează perfect după regulile adulților, dar care nu trăiește experiențe proprii și necesare vârstei sale. Din lipsă acută de dragoste și din cauza condițiilor improprii de viață, Messi s-a maturizat înainte de vreme.

Emoțiile depășesc subiectul și te copleșesc. Pe scenă nu vedem un final fericit, acesta, probabil, trebuie obținut în afara scenei.

Flori, Leo Butnaru

Cu toate că spectacolul aduce în prim-plan problema alcoolismului, mă întreb: noi toți, alcoolici sau nu, puși în fața *treptei a 9-a*, suntem în stare s-o trecem cu brio? 🌱